

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 914/2017
28.09.2017. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Бате Цветковића, Драгана Аћимовића, Радослава Петровића и Маје Ковачевић Томић, чланова већа, са саветником Марином Радосављевић, као записничарем, у кривичном предмету окривљене АА, због кривичног дела уништење и оштећење туђе ствари из члана 212. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз 709/17 од 06.09.2017. године, поднетом против правноснажног решења Основног суда у Врању Кв 222/17 од 09.06.2017. године, у седници већа одржаној 28.09.2017. године, већином гласова, донео је

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз 709/17 од 06.09.2017. године као основан, па се **УКИДА** правноснажно решење Основног суда у Врању Кв 222/17 од 09.06.2017. године и предмет враћа том суду, на поновно одлучивање.

Образложење

Решењем Основног суда у Врању К 94/17 од 17.05.2017. године, обустављен је кривични поступак по приватној тужби приватног тужиоца ББ, против окривљене АА, због кривичног дела уништење и оштећење туђе ствари из члана 212. став 1. Кривичног законика, због одустанка приватног тужиоца од приватне тужбе. Истим решењем, обавезан је приватни тужилац ББ, да окривљеној АА, на име трошкова кривичног поступка исплати износ од 34.500,00 динара, у року од 30 дана од правноснажности наведеног решења, те да суду на име таксе за тужбу, плати износ од 980,00 динара и на име таксе за одлуку износ од 390,00 динара, у року од осам дана од дана пријема наведеног решења.

Одлучујући о жалби пуномоћника приватног тужиоца ББ, адвоката Владимира Ђорђевића, Основни суд у Врању је решењем Кв 222/17 од 09.06.2017. године, уважио жалбу пуномоћника приватног тужиоца, па је преиначио првостепено решење Основног суда у Врању К 94/17 од 17.05.2017. године, тако што је обавезао приватног тужиоца ББ, да окривљеној АА, на име трошкова кривичног поступка исплати износ од 18.000,00 динара, у року од 30 дана од дана правноснажности наведеног решења, као и да суду плати на име таксе за тужбу износ од 980,00 динара и на име таксе за одлуку износ од 390,00 динара, у року од осам дана од дана пријема наведеног решења.

Против правноснажног решења Основног суда у Врању Кв 222/17 од 09.06.2017. године, Републички јавни тужилац је поднео захтев за заштиту законитости Ктз 709/17 од 06.09.2017. године, због повреде закона из члана 265. став 3. и 261. став 1. у вези члана 441. став 4. ЗКП у вези са тарифним бројем 4. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката, са предлогом да Врховни касациони суд, усвоји поднети захтев, утврди да је решењем Основног суда у Врању Кв 222/17 од 09.06.2017. године повређен закон на штету окривљеног и наведено решење укине.

Врховни касациони суд је на основу члана 488. став 1. ЗКП, доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоцу окривљене, па је на седници већа, коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљене, сматрајући да њихово присуство у смислу члана 488. став 2. ЗКП није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета са правноснажним решењем против кога је поднет захтев за заштиту законитости, те је након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца је основан.

Основано Републички јавни тужилац у захтеву наводи да је побијаним другостепеним решењем учињена повреда закона из члана 441. став 4. ЗКП.

Наиме, другостепени суд је одлучујући о жалби пуномоћника приватног тужиоца, преиначио првостепено решење и ценио неопходност предузетих радњи браниоца, те сходно томе определио трошкове који припадају окривљеној, имајући у виду одлуку о оптужби. Међутим, одбијајући трошкове награде браниоца на име састављања образложеног поднеска од 15.03.2017. године – одговора на приватну тужбу, са образложењем да се исти не могу сматрати нужним издацима јер ниједном одредбом ЗКП није прописана обавеза окривљеном за достављање одговора на приватну тужбу, другостепени суд је учинио повреду закона из члана 441. став 4. ЗКП.

Одредбом члана 261. став 1. ЗКП прописано је да су трошкови кривичног поступка издаци учињени поводом поступка од његовог покретања до његовог завршетка.

Одредбом члана 265. став 3. ЗКП, између осталог је прописано да је приватни тужилац дужан да накнади трошкове кривичног поступка из члана 261. став 2. тач. 1) до 6) и тачка 9) тог законика, нужне издатке окривљеног, нужне издатке и награду његовог браниоца и пуномоћника (члан 103. став 3.), као и награду вештака и стручног саветника, ако је поступак обустављен или је оптужба одбијена или је окривљени ослобођен од оптужбе, осим ако је поступак обустављен, односно ако је оптужба одбијена због смрти окривљеног или због тога што је наступила застарелост кривичног гоњења услед одуговлачења поступка које се не може преписати у кривицу приватног тужиоца.

Тарифним бројем 4. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката у ставу 1. прописано је и означено због којих поднесака адвокату

припада награда из тарифног броја 1, а наиме између осталог и за састављање образложених поднесака којима се указује на чињенице које говоре у прилог одбрани. Дакле, награда за састављање образложеног поднеска – одговора на приватну кривичну тужбу, којим се први пут оспоравају наводи приватне тужбе, има се третирати као образложени поднесак, којим се указује на чињенице које говоре у прилог одбрани (писмена одбрана), сходно ставу 1. тарифног броја 4, за чије састављање адвокату припада награда из тарифног броја 1.

Имајући у виду наведено, Врховни касациони суд налази да је побијано другостепено решење донето уз повреду закона из члана 441. став 4. ЗКП, јер суд супротно цитираним одредбама Законика о кривичном поступку и Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката, није досудио трошкове кривичног поступка окривљеној на име награде браниоца за састављање образложеног поднеска којим се указује на чињенице које говоре у прилог одбрани –одговора на приватну кривичну тужбу.

Стога је Врховни касациони суд усвојио захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца, укинуо побијано другостепено решење Основног суда у Врању и предмет вратио том суду као другостепеном на поновно одлучивање.

У поновном поступку, суд ће отклонити повреду закона на коју му је указано овом пресудом, и с тим у вези утврдити висину награде и нужних издатака браниоца, а у складу са одредбама Законика о кривичном поступку и одредбама Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката и донети правилну и закониту одлуку.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 492. став 1. тачка 1) ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар - саветник
Марина Радосављевић,ср.

Председник већа - судија
Јанко Лазаревић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић